

Πανηγυρισμοί από κατοίκους
των υποβαθμισμένων περιοχών
τη βραδιά των εκλογών, έξω
από το γραφείο της Χ. Α.

Χρυσή Αυγή

η ελληνική εκδοχή του άκρατου εθνικισμού

Εκπροσωπώντας την ακροδεξιά στην Ελλάδα, στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές η Χρυσή Αυγή εκτίναξε τα ποσοστά της από το περιθωριακό 0,29% στο 6,97% και στις 21 έδρες στη Βουλή. Μέσα στα δύομιση τελευταία χρόνια εκμεταλλεύτηκε δεόντως την γκετοποίηση του κέντρου της Αθήνας και προσάρμοσε επιτυχημένα τον πολιτικό της λόγο εστιάζοντας στην ανεργία, στο φόβο, στην εγκληματικότητα και, κυρίως, στη διάχυτη, μεταπολιτευτικά πρωτόγνωρη κοινωνική οργή εναντίον του πολιτικού κατεστημένου. Ενα κόμμα που, παρά τα συνέδρια που διοργανώνει, μοιάζει περισσότερο με προσωποπαγή οργάνωση στρατιωτικού τύπου, όπως περήφανα δηλώνουν και τα στελέχη της.

Από τον Αλέξη Γαγλία, Φωτογραφίες: Μάρω Κουρή

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 6ης ΜΑΪΟΥ ΤΟΥ 2012

δεν σήμαναν μόνο το τέλος του μεταπολιτευτικού δικομματισμού ή την ανάδειξη ενός αριστερού σχηματισμού, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, στη δεύτερη θέση. Το πιο εκκωφαντικό στοιχείο των εκλογών ήταν το εκρηκτικό 6,97% της Χρυσής Αυγής και οι 21 έδρες της στη σύνθεση της επόμενης Βουλής, ενώ στις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές του 2009 είχε λάβει μόλις 0,29%. Μέσα σε δυόμισι συνταρακτικά χρόνια, όπου το σαθρό ελληνικό μοντέλο κοινωνικής ρύθμισης και ανάπτυξης κατέρρευσε, η Χρυσή Αυγή εικοσαπλασίασε την εκλογική και κοινωνική της επιρροή. Δεν υπάρχει ανάλογο πολιτικό προηγούμενο στην ελληνική πολιτική ζωή και την περίπτωση καθιστούν ακόμα πιο μοναδική η ακραία φύση και ιδεολογία της οργάνωσης.

Η Χρυσή Αυγή έχει από την ίδρυσή της υποστηρίξει συστηματικά τον εθνικοσοσιαλισμό. Τα τελευταία χρόνια, και ιδιαίτερα μετά το 5,3% που έλαβε στις δημοτικές εκλογές του 2010, κατανοήθηκε προφανώς από την ηγεσία της οργάνωσης -που ουσιαστικά αρχίζει και τελειώνει στον (ευφύεστατο) κ. Νίκο Μιχαολιάκο- ότι θα ενίσχυε την πολιτική της απήχηση αν το δεύτερο συστατικό του όρου «εθνικοσοσιαλισμός» απαλειφόταν, ώστε να απομείνει μόνο ο «εθνικισμός», μια πολιτική ιδεολογία που ανέκαθεν είχε το κοινό της (και) στην Ελλάδα.

Η ίδρυση της Χρυσής Αυγής

Για χρόνια η εθνικιστική ιδεολογία στην Ελλάδα αντιπροσωπευόταν από την οργάνωση του Κωνσταντίνου Πλεύρη «4η Αυγούστου». Σε αυτήν θήτευσε για σύντομο χρονικό διάστημα ο σημερινός αρχηγός της Χρυσής Αυγής, Νίκος Μιχαολιάκος. Το 1976 κατηγορήθηκε για βιαιοπραγία εναντίον δημοσιογράφων στην κηδεία του χουντικού Μάλλιου. Μετά ολιγόμηνη κράτησή του στον Κορυδαλλό αφέθηκε ελεύθερος - για τις συγκεκριμένες κατηγορίες δεν δικάστηκε ποτέ λόγω «τυπικών κωλυμάτων». Λίγους μήνες μετά, τον Ιούλιο του 1978, συλλαμβάνεται ξανά και καταδικάζεται σε φυλάκιση ενός έτους, κατηγορούμενος για συμμετοχή σε ακροδεξιά εξτρεμιστική οργάνωση, κατοχή όπλων και εκρηκτικών. Αυτό, ενώ ο Μιχαολιάκος υπηρετούσε τη στρατιωτική του θητεία, οπότε και καθαιρέθηκε από αξιωματικούς. Το 1980 ο Μιχαολιάκος αρχίζει να εκδίδει το -εμφανώς εθνικοσοσιαλιστικό- περιοδικό «Χρυσή Αυγή». Το 1984 η έκδοση του περιοδικού σταματάει και ο Μιχαολιάκος εντάσσεται στην ΕΠΕΝ, αναλαμβάνοντας ηγετικό ρόλο στη νεολαία του κόμματος. Ένα χρόνο αργότερα, εγκαταλείπει την ΕΠΕΝ και ιδρύει το Λαϊκό Εθνικό Κίνημα - Χρυσή Αυγή, αλλά δεν ήταν παρά το 1993 που αυτή αναγνωρίστηκε και επίσημα ως κόμμα.

Η παρουσία των μελών της Χρυσής Αυγής στο δρόμο αρχίζει στις αρχές της δεκαετίας του '90. Ταυτόχρονα σχεδόν, ξεκινά το σκοπιανό «πρόβλημα», ενώ η είσοδος στη χώρα εκατοντάδων χιλιάδων Αλβανών μεταναστών την καθιστά, για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία της, χώρα-υποδοχέα μεταναστευτικών ρευμάτων. Το 1996 η Χρυσή Αυγή συμμετέχει στις εθνικές εκλογές και λαμβάνει 4.487 ψήφους, ποσοστό 0,07%. Αρχίζουν σταδιακά και με διάφορους τρόπους και αφορμές να γίνονται γνωστά και άλλα μέλη της, πλην του κ.

Μιχαολιάκου. Το 1998 ξεκινά η υπόθεση «Περίανδρος». Σύμφωνα με τις Αρχές, το ηγετικό στέλεχος της οργάνωσης Αντώνης Ανδρουτσόπουλος (Περίανδρος ήταν το παρατσούκλι του) ευθύνεται για την απρόκλητη επίθεση ομάδας μελών της Χρυσής Αυγής εναντίον των φοιτητών Δημήτρη Κουσουρή και Ηλία Φωτιάδη και τον εκπαιδευτικό Γ. Καραμπατσόλη. Η επίθεση ήταν τόσο άγρια, που ο Κουσουρής νοσηλεύτηκε για μεγάλο διάστημα στην εντατική, ενώ το χτύπημα στο κρανίο του είναι ακόμα εμφανές από την παραμόρφωση. Ο Ανδρουτσόπουλος, μοναδικός που αναγνωρίστηκε, διέφυγε της σύλληψης για επτά χρόνια. Παρά την έκδοση διεθνούς εντάλματος, έμεινε ασύλληπτος μέχρι το Σεπτέμβριο του 2005, οπότε και παραδόθηκε αυτοβούλως. Καταδικάστηκε πρωτόδικα το 2006 σε κάθειρξη 21 χρόνων για 3 απόπειρες ανθρωποκτονίας. Σε δίκη που ακολούθησε τρία χρόνια μετά, στο Εφετείο, το κατηγορητήριο μετατράπηκε και η ποινή «έπεσε» στα 12 χρόνια. Η υπόθεση Ανδρουτσόπουλου σηματοδοτεί την πρώτη φορά που ανώτατο ελληνικό δικαστήριο ομοφωνεί ότι ομάδα μελών της Χρυσής Αυγής, «έχοντας αποφασίσει να τελέσουν το κακούργημα της ανθρωποκτονίας με πρόθεση, επιχείρησαν πράξη που περιείχε τουλάχιστον

αρχή εκτελέσεως αυτού, ήτοι, έχοντας αποφασίσει να σκοτώσουν τον Δημήτριο Κουσουρή, φοιτητή... επιτέθηκαν κατ' αυτού αιφνιδιαστικά με ξύλινα ρόπαλα που κρατούσαν τόσο ο ίδιος όσο και οι λοιποί συναυτουργοί και κατάφεραν κατ' αυτού με τρομακτική βιαιότητα και αγριότητα πολλαπλά χτυπήματα κυρίως στο κεφάλι και σε όλο το σώμα του. Απέτυχαν όμως και δεν ολοκλήρωσαν τελικά τον ανθρωποκτόνο σκοπό τους από αίτια εξωτερικά και ανεξάρτητα της θελήσεώς τους» (απόφαση 1167/2010 του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου).

Στις εθνικές εκλογές του 2000 η Χρυσή Αυγή συμμετέχει στην Πρώτη Γραμμή

του Πλεύρη, ενώ στις νομαρχιακές εκλογές του 2002 υποστηρίζει τα ψηφοδέλτια του Γιώργου Καρατζαφέρη. Το 2002 ο Χάρης Κουσουμβρής, πρώην «ταμίας» της Χ. Α., καταδικάζεται για ληστεία στην Καλαμάτα και φυλακίζεται. Δύο χρόνια αργότερα, ο Κουσουμβρής δημοσιεύει ένα βιβλίο με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Γκρεμίζοντας το μύθο της Χρυσής Αυγής». Στο βιβλίο του ο Κουσουμβρής αναδεικνύει τον γερμανόπληκτο ιδεολογικό πυρήνα της Χρυσής Αυγής, την προπαγάνδα και τον τρόπο μύησης των νέων μελών. Σταχυολογώ από συνέντευξή του στον Στέλιο Βραδέλη στο ένθετο περιοδικό της εφημερίδας «Τα Νέα», «Ταχυδρόμος» (27-03-2004): «Μας είπαν αυτά που θέλαμε να ακούσουμε. Πατρίδα, αρχαία Ελλάδα, υπεροχή των Ελλήνων. Πωρωθήκαμε. Αυτοί που αναλαμβάνουν την κατήχηση ήξεραν τι να πουν. Το λέω αυτό από εμπειρία, διότι λίγα χρόνια αργότερα ανήκα κι εγώ σε εκείνους που κατηχούσαν τα μέλη. Με το που ερχόταν κάποιος στα γραφεία μας, ήξερα τι ήθελε να ακούσει... Η Χρυσή Αυγή από την αρχή είχε πρόβλημα γερμανοπληξίας. Ωστόσο ο Μιχαολιάκος ήθελε να μας πείσει για την υπεροχή του Homo Nordicus, του ανθρώπου από το Βορρά».

Το Σεπτέμβριο του 2005 προσπάθησε να διοργανώσει το Eurofest 2005 - Nationalist Summer Camp με τη συμμετοχή του γερμανικού NPD, του «forza nuona» από την Ιταλία, Ρουμάνους και Ισπανούς, ακόμα και Αμερικανούς υπερεθνικιστές.

Ο κ. Μιχαολιάκος με ανείπωτη έκφραση χαράς για τη νίκη των εθνικιστών και των προσβεβλημένων και απροστάτευτων από τις τελευταίες κυβερνήσεις, πολιτών.

Πολίτες που έπεσαν θύματα
ξυλοδαρμών και ληστειών από τους
πεινασμένους λαθρομετανάστες μέσα
στα γκέτο που λέγονται πλ. Αττικής,
Αγιος Παντελεήμονας, κ.ά, έβαλαν το
σταυρό τους στα ψηφοδέλτια της Χ.Α.,
πολλοί «συνειδητά από αντίδραση»,
όπως λένε.

Χρυσανγίτες με ασπίδες, ρόπαλα και εθνικιστικά λάβαρα στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα, όπου... σπάνια κυκλοφορεί λαθρομετανάστης. «Τους “καθάρισε” η Χ. Α.», λένε κάποιοι ηλικιωμένοι Αλβανοί που παίζουν ντόμινο σε απόμερο παγκάκι.

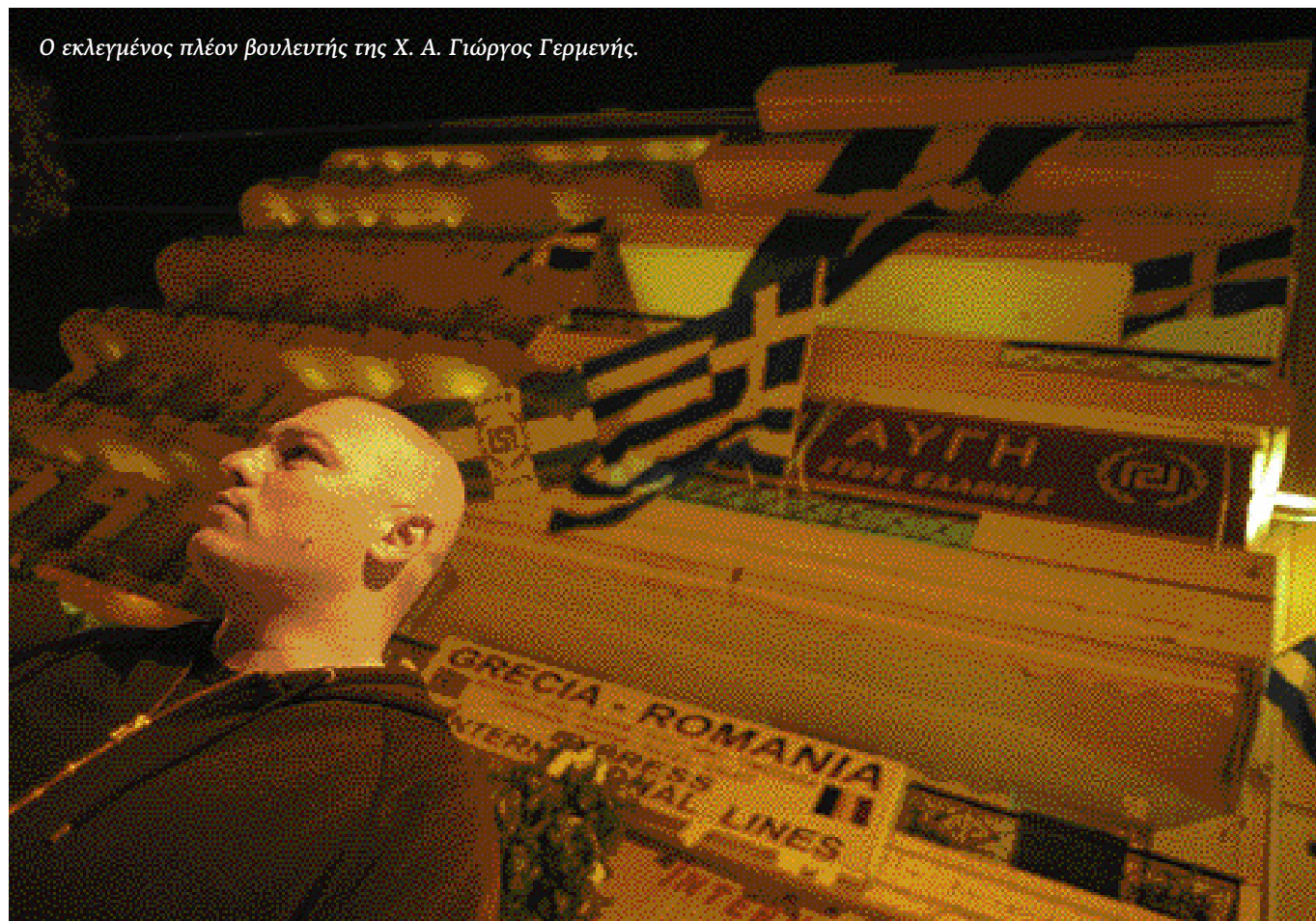
Τα τατουάζ είναι συχνό φετίχ των χρυσανγιτών.

Σβάστικες, ελληνικές σημαίες, θεοί του Ολύμπου, σπαθιά, ο Λεωνίδας πάνω στη μάχη και αρχαιοελληνικά πολεμικά αποφθέγματα σημαδεύουν τα κορμιά των άνεργων κατά πλειοψηφία νέων που χαιρετούν με τον γνωστό εθνικιστικό χαιρετισμό, «που όμως είναι δωρικός», όπως υποστηρίζουν.

Τις νύχτες μετά τη δολοφονία του άτυχου Μανώλη Καντάρη στην οδό 3ης Σεπτεμβρίου οι χρυσανγίτες απέκλεισαν τη γειτονιά.

Ο εκλεγμένος πλέον βουλευτής της Χ. Α. Γιώργος Γερμενής.

Το φεστιβάλ δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ - η ελληνική κυβέρνηση το απαγόρευσε. Την ίδια χρονιά η Χρυσή Αυγή ανακοίνωσε πως εξαιτίας συγκρούσεων με ιδεολογικούς αντιπάλους θα παύσει τις αυτόνομες πολιτικές της δραστηριότητες. Συμμάχησε με την Πατριωτική Συμμαχία, ο αρχηγός της οποίας, Δημήτρης Ζαφειρόπουλος (νυν βουλευτής), ήταν μέλος της Χρυσής Αυγής, ενώ και ο Νίκος Μιχαλολιάκος συμπεριλήφθηκε αμέσως στον ηγετικό πυρήνα της Πατριωτικής Συμμαχίας. Το Μάρτιο του 2007, αφού πια και η υπόθεση «Περίανδρος» είχε κλείσει για την οργάνωση, η Χρυσή Αυγή πραγματοποίησε το 6ο της συνέδριο και επανιδρύθηκε.

Η ανερχόμενη δύναμη

Το 2010 η Χρυσή Αυγή εκλέγει δημοτικό σύμβουλο τον Νίκο Μιχαλολιάκο στον Δήμο Αθηναίων. Το αποτέλεσμα αυτό είναι ο πρώτος «πολιτικός καρπός» της παρακμής και της εγκατάλειψης του κέντρου της Αθήνας, σε συνδυασμό με τις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις των πρώτων μηνών της ελληνικής κρίσης. Ιστορικές γειτονίες στο κέντρο της πρωτεύουσας έχουν σχεδόν μεταμορφωθεί σε γκέτο, όπου οι Έλληνες κάτοικοι και οι λίγοι νόμιμοι μετανάστες συνωστίζονται με στοιβαγμένους λαθρομετανάστες σε διαμερίσματα και υπνωτήρια, βορά στις φυλετικές συμμορίες που κάνουν κουμάντο. Η απουσία του κράτους, χαρακτηριστική. Η εγκληματικότητα-

τα καταρρακώνει ζωές και ιδιοκτησίες όλων όσοι ζουν εκεί. Η Χρυσή Αυγή αναλαμβάνει ρόλο «πολιτοφυλακής» και ισχυροποιεί την παρουσία και τη δράση της στις περισσότερες «γκετοποιημένες» περιοχές του κέντρου, στην Ομόνοια, την πλατεία Αττικής, στον Αγιο Παντελεήμονα. Ολο και περισσότερα μέλη της γίνονται γνωστά μέσω των τηλεοπτικών καναλιών αλλά και του διαδικτύου σε ένα συνεχώς διογκούμενο, σε σημαντικό μάλιστα ποσοστό νεανικό, πολιτικά αποστασιοποιημένο κοινό. Την τελευταία μόνο περίοδο το κατάστημα «Φάλαγγα», στο οποίο συχνάζουν μέλη της οργάνωσης, με τη φωτογραφία του Ντετριλ σε περίοπτη θέση, έχει αυξήσει τις πωλήσεις του σε μπλουζάκια με εθνικιστικά συνθήματα πάνω από 50%.

Τα πρόσωπα της Βουλής

Ανάμεσα στους υποψηφίους και εκλεγμένους βουλευτές της Χρυσής Αυγής κάποια πρόσωπα ξεχωρίζουν. Ο Ηλίας Κασιδιάρης, βουλευτής στην Αττική, κατηγορείται ότι το 2007, τρεις μέρες πριν από τη γιορτή νεολαίας της Χρυσής Αυγής και ενώ μαζί με άλλα πέντε μέλη της οργάνωσης έκαναν βόλτες με το αυτοκίνητο του Κασιδιάρη στο χώρο της Πανεπιστημιούπολης του Ζωγράφου «πετώντας» flyers του κόμματος, συνάντησαν έναν υποψήφιο διδάκτορα και του επιτέθηκαν. Το θύμα χτυπήθηκε με πτυσσόμενα γκλομπ και μαχαιρώθηκε στο μηρό, ενώ οι δράστες του έκλεψαν

**Η Χρυσή Αυγή
αναλαμβάνει ρόλο
«πολιτοφυλακής»
και ισχυροποιεί την
παρουσία και τη δράση
της στις περισσότερες
«γκετοποιημένες»
περιοχές του κέντρου.**

Κουρέματα ιθαγενών και μπλουζάκια με μηνύματα του προδομένου Γέρον του Μοριά φοράει ένας άεργος νέος, «πρόιον» ελλειμματικής παιδείας.

Στο κατάστημα «Φάλαγγα» στον Κολωνό, ανάμεσα στις μπλούζες, φωτογραφίες από την περίοδο της χούντας την οποία οι χρυσαυγίτες προτιμούν να αποκαλούν «επανάσταση της 21ης Απριλίου».

Η καθηγήτρια Πολιτικής Επιστήμης Βασιλική Γεωργιάδου* αναλύει το φαινόμενο της ανόδου της Χρυσής Αυγής, τη συγκρίνει με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά κόμματα και δίνει το στίγμα της ιδεολογίας της.

Η Χ. Α., σύμφωνα με δημοσκοπικές εκτιμήσεις, αναδείχτηκε δεύτερη πολιτική δύναμη στους νέους 18 - 34, με την επιρροή της να εκτιμάται στο 14%. Ποια είναι τα αίτια αυτής της εκρηκτικής ανόδου της Χ. Α.; Θεωρείτε αυτήν τη διείσδυση περιστασιακή ή ανιχνεύετε χαρακτηριστικά παγίωσης;

Ολη η κοινωνικο-πολιτική συγκυρία βοηθά στην άνοδο ακραίων κομμάτων - η κρίση, η ανεργία, η έλλειψη προσδοκιών, ο φόβος. Ομως προφανώς και υπάρχουν ειδικότεροι λόγοι που είχε αυτή την άνοδο η Χρυσή Αυγή, ειδικότερα στους νέους. Γι' αυτούς μεγάλο ρόλο παίζει η άγνοια της σύγχρονης ιστορίας μας, γεγονός που ισοπεδώνει τα πάντα. Για κάποιους η Χ. Α. είναι απλώς ένα κόμμα και όχι ένα κόμμα ο αρχηγός του οποίου ήταν στο παρελθόν διορισμένος αρχηγός της νεολαίας μιας εξτρεμιστικής - φιλοχουντικής οργάνωσης (της ΕΠΕΝ) από τον δικτάτορα Γ. Παπαδόπουλο. Λέει κάτι αυτή η πληροφορία σε έναν 20χρονο σήμερα; Μάλλον όχι.

Σχετικά με την επιτυχία της να μπει στη Βουλή ως έκτο κόμμα, να σημειώσω ότι από το 2008 η Χ. Α. υπήρχε συστηματικά και οργανωμένα στις μεγάλες πόλεις -στην Αθήνα, αλλά και σε κάποιες επαρχιακές- και έκανε συστηματική δουλειά στην τοπική κοινωνία. Ετσι δημιούργησε μια καλή αρχική δεξαμενή ψήφων. Επιπλέον, υπάρχουν αισθητικά στοιχεία (η αίσθηση της δύναμης που δημιουργεί η εικόνα μιας οργάνωσης αντρών, εύσωμων συνήθως, με σκουρόχρωμα ρούχα, που μετέρχονται πράξεων βίας) που προσελκύουν απολιτικούς ψηφοφόρους. Ολα αυτά μαζί δημιουργούν συνθήκες εκλογικής παρουσίας στην κοιματική σκηνή.

Είναι δόκιμος ο όρος «νεοναζισμός» για να περιγράψει τη Χρυσή Αυγή;

Προτιμώ τον όρο «εξτρεμισμός»

και «δεξιός εξτρεμισμός» και όχι νεοναζισμός ή νεοφασισμός. Είναι όροι πολιτικοί, αλλά όχι αναλυτικοί. Επιπλέον, απο-ουσιαστικοποιούμε μοναδικά ολοκληρωτικά φαινόμενα, όπως ήταν ο ναζισμός με μια τέτοια λεκτική σύγκριση. Βέβαια, οι δεξιοί εξτρεμιστές θέλουν να νιώθουν ναζιστές, έτοιμοι να μας εξαφανίσουν, αποτέλεσμα της επικίνδυνης ιδεολογίας και πρακτικής του εξτρεισμού.

Ποιες είναι οι διαφορές της Χρυσής Αυγής με ακροδεξιά κόμματα τύπου Λεπέν;

Ουσιαστικά ρωτάμε σε τι δι-

«Η Χ. Α. θα έπρεπε να εξεταστεί από τη δικαστική εξουσία για το αν και ποιες αρχές της νομικο-δικαιικής τάξης μας παραβιάζει. Προσωπικά νομίζω ότι παραβιάζει πολλές.»

αφέρουν οι εξτρεμιστές από τους ριζοσπάστες της Δεξιάς. Κατ' αρχάς, οι πρώτοι χρησιμοποιούν βία ως μέσο της πολιτικής τους δράσης, υπερασπίζονται ρατσιστικές ιδέες και στρέφονται κατά των θεμελιωδών αρχών της φιλελεύθερης δημοκρατικής τάξης. Οι δεύτεροι είναι λαϊκιστές, υπερασπιστές του νόμου και της τάξης και πολέμιοι των μεταναστών, όμως κινούνται στα όρια του συνταγματικού τόξου, ήτοι -έστω τυπικά- δεν αντιστρατεύονται τα θεμελιώδη μιας δημοκρατικής πολιτείας (κοινοβουλευτισμό, δικαιώματα). Και βέβαια, η στάση τους είναι συχνά υποκριτική απέναντι

στο σεβασμό τους στη δημοκρατική τάξη, αλλά έστω κι έτσι κινούνται εντός των ορίων της.

Σε ποιες ευρωπαϊκές χώρες σήμερα ακροδεξιοί έχουν κοινοβουλευτική, ακόμα και κυβερνητική συμμετοχή;

Σε καμία χώρα δεν μετέχουν εξτρεμιστές της Δεξιάς σε κυβερνητικά σχήματα. Εχουν μετάσχει δεξιοί ριζοσπάστες, που είναι μια διαφορετική τάση, στο πλαίσιο της ευρύτερης ακροδεξιάς. Οι Ελεύθεροι Δημοκράτες στην Αυστρία έχουν μετάσχει σε κυβέρνηση, οι Δανοί του Λαϊκού Κόμματος επίσης, το Κόμμα της Προόδου στη Νορβηγία και ακόμη βέβαια οι λαϊκιστές δεξιοί ριζοσπάστες του Ελβετικού Λαϊκού Κόμματος μετέχουν στην κυβέρνηση, όντας μάλιστα το πιο ισχυρό κόμμα του συνασπισμού εξουσίας.

Μια οργάνωση με τα χαρακτηριστικά της Χ. Α. θα ήταν νόμιμη στη Γερμανία ή τη Γαλλία;

Θα προσπαθούσαν -στη Γερμανία τουλάχιστον- να την απαγορεύσουν, αλλά δεν είναι σίγουρο ότι θα το μπορούσαν κιόλας. Στη Γερμανία το NPD τέθηκε υπό εποπτεία με το ερώτημα της απαγόρευσής του, αλλά υπάρχει ακόμη. Η απαγόρευση είναι μια σύνθετη νομική - πολιτική διεργασία. Πάντως και η Χ. Α. έπρεπε να εξεταστεί από τη δικαστική εξουσία αν και ποιες αρχές της νομικο-δικαιικής τάξης μας παραβιάζει. Προσωπικά νομίζω ότι παραβιάζει πολλές.

* Αναπλ. καθηγήτρια Πολιτικής Επιστήμης στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, με σπουδές στην Πολιτική Επιστήμη και την Πολιτική Κοινωνιολογία στα Ινστιτούτα Πολιτειολογίας και Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου του Münster (Γερμανία). Συγγραφέας του βιβλίου «Η άκρα Δεξιά και οι συνέπειες της συναίνεσης. Δανία, Νορβηγία, Ολλανδία, Ελβετία, Αυστρία, Γερμανία», εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 2008.

Ο κ. Μιχαολιάκος ανάμεσα στον Ιωάννη Λαγό (αριστερά), βουλευτή Β΄ Πειραιά, και τον Ηλία Παναγιώταρο (δεξιά), υποψήφιο της Χ. Α. στη Β΄ Αθηνών.

και την αστυνομική του ταυτότητα. Ο ίδιος δεν πρόλαβε να δει πρόσωπα, όμως μάρτυρας συγκράτησε τις πινακίδες του αυτοκινήτου το οποίο ανήκε σε εταιρεία όπου εργαζόταν τότε ο Κασιδιάρης και έτσι οι Αρχές οδηγήθηκαν σε αυτόν. Ο ίδιος ισχυρίζεται ότι τη στιγμή της επίθεσης το αυτοκίνητο ήταν σταθμευμένο σε πάρκινγκ στο Παλαιό Φάληρο. Κατηγορείται, πάντως, για συνέργεια σε πρόκληση σωματικών βλαβών, κλοπή, οπλοχρησία και οπλοκατοχή - σε βαθμό κακουργήματος. Η δίκη είναι προγραμματισμένη για τις 6 Ιουνίου, οπότε, αν μέχρι τότε έχει συγκροτηθεί Βουλή, θα ζητηθεί από τον εισαγγελέα άρση βουλευτικής ασυλίας και η Βουλή θα πρέπει να πάρει θέση.

Ο Ηλίας Κασιδιάρης ασχολείται και με τη λογοτεχνία, όντας ο συγγραφέας του «Τομέα Χ».

Στις 23 Μαΐου 2012 είναι προγραμματισμένη η δίκη της Θέμιδας Σκορδέλη, υποψήφιας της Χρυσής Αυγής στην Α΄ Αθηνών, για συνέργεια στο μαχαίρωμα ενός Αφγανού και στον ξυλοδαρμό άλλων δύο. Η δίκη είχε αναβληθεί στο παρελθόν,

αφού η Σκορδέλη είχε προσκομίσει ψυχιατρική γνωμάτευση ότι αδυνατεί λόγω ψυχικών διαταραχών να αντιμετωπίσει μια τέτοια στρεσογόνο διαδικασία.

Η Χρυσή Αυγή φαίνεται σε ορισμένους ως η δύναμη που θα πουλήσει «τσαμπουκά» στους διεφθαρμένους πολιτικούς ή τους πουλημένους δημοσιογράφους. Δεν είναι το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης ούτε μια ξαφνική διόγκωση του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και του υπερεθνικισμού στην Ελλάδα τα πρωταρχικά αίτια της πανελλήνιας ανόδου των ποσοστών της Χρυσής Αυγής.

Η Χρυσή Αυγή φαίνεται σε ορισμένους ως η δύναμη που θα πουλήσει «τσαμπουκά» στους διεφθαρμένους πολιτικούς και τους δημοσιογράφους.

Στην Α΄ Αθηνών, που περιλαμβάνει αυτούσιο το πολύπαθο κέντρο της Αθήνας, η «αποδοχή» της Χρυσής Αυγής εκλογικά είναι υποδεέστερη εκείνης που εξασφάλισε στην Κορινθία. Οπως έδειξε το exit poll της VPRC, το μεγαλύτερο ποσοστό των πολιτών που την προτίμησαν στην κάλπη ήταν άντρες ηλικίας από 25 έως 54, δηλαδή εργασιακά ενεργοί πολίτες, είτε ήδη άνεργοι είτε με τον διαρκή φόβο της ανεργίας. Οι περισσότεροι έχουν μέσο επίπεδο εκπαίδευσης, επιπλέον στοιχείο που αντιστοιχεί σε υψηλά ποσοστά ανεργίας.

«Αν μας ψηφίσουν, θα τους τιμήσουμε. Αλλιώς ας σαπίσουν με αυτούς που λεηλάτησαν τον ελληνικό λαό». Ετσι χαιρέτησε τους Έλληνες πολίτες ο γενικός γραμματέας της Χρυσής Αυγής, απευθυνόμενος σε αυτούς από τη συχνότητα της ΕΡΤ. «Ερχόμαστε και η γη ήδη τρέμει», έλεγε όσο πλήθαιναν τα αποτελέσματα των προεκλογικών δημοσκοπήσεων. Και όμως, όσο η φτώχεια θα βαθαίνει και θα εξαπλώνεται, ούτε οι απειλές εναντίον όσων δεν συμφωνούν με τις πρακτικές της Χρυσής Αυγής -όπως η δημοσιογράφος της «Καθημερινής»,

Ξένια Κουνάλακη, που δέχτηκε μέσω δημοσιεύματος στην ιστοσελίδα της Χ. Α. απειλές εναντίον της ίδιας και της οικογένειάς της, γιατί σε άρθρο της αμφισβήτησε τη νομιμοποίησή της- ούτε οι εξόχως αποκαλυπτικές αντιφάσεις θα αναδεικνύονται στις συνειδήσεις αρκετών εξ όσων πλήττονται (βαρύτερα). «Δεν δαιμονοποιήσαμε τη δραχμή. Ζήσαμε και ευτυχήσαμε με τη δραχμή ως το 2002», δήλωσε ο κ. Μιχαολιάκος σε προεκλογική τηλεοπτική του εμφάνιση στην ΕΡΤ. Όταν η Χρυσή Αυγή ήταν μόνο ένα περιοδικό... ■